

ਪੁਣੇ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਅਨਯ
ਬਨਾਮ
ਭਾਰਤ ਫੋਰਜ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਾਰਚ 10, 1995

[ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਬੀ.ਐਲ. ਹੰਸਰੀਆ ਅਤੇ ਐਸ.ਬੀ. ਮੁਜਮੁਦਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾਰ]

ਦੇਸੁਏਟਿਊਡ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ—ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਹੋਣਾ; ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ—ਕਾਨੂੰਨ ਇਕ ਮ੍ਰਿਤ ਅਕਸਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ, 1910—ਧਾਰਾਵਾਂ 60-62—ਅਕਤੂਬਰੀ ਨਿਯਮ 1963—ਕੀ 1881 ਦੇ ਮਤੇ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਅਕਤੂਬਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ—ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ—ਫੈਸਲਾ: ਨਹੀਂ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰੇ : ਕੰਟੈਂਪੋਰੇਨਾ ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ੀਓ—ਅਰਥ ਦਾ।

ਬੰਬਈ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਆਪਣੇ 26.1.1881 ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਪੂਨਾ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਰ ਤੇ ਅਕਤੂਬਰੀ ਦੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰੀ ਦੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਉਸੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਛਾਉਣੀ ਲਈ ਅਕਤੂਬਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ 1910 ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਛਾਉਣੀ ਨੇ ਵੰਡਣ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਿਧੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਨਿਆਇਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਛਾਉਣੀ ਨੂੰ ਸੰਪ੍ਰੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੇ 1917 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਕਤੂਬਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਛਾਉਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਅਕਤੂਬਰੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

1963 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਅਕਤੂਬਰੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰੀ ਦੇ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾਂ ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬ-

ਦਰਖਾਸਤਗੁਜ਼ਾਰਾਂ ਨੇ ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਕਤੂਬਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 1963 ਸ਼ਡਿਊਲ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਕਤੂਬਰੀ ਦੇ ਇਕੱਠ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ। ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੇ ਇਕੱਠ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸੂਚਨਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਅਕਤੂਬਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਸੀ ਜਿਨ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਕਤੂਬਰੀ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਕਤੂਬਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।

2. ਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 4160 ਦੀ 17ਵੀਂ ਜੂਨ, 1918 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ 12ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 4160 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਕਤੂਬਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਨੇ 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ 17ਵੀਂ ਜੂਨ, 1918 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 4162 ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ।

3. ਅਕਤੂਬਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜਿਸ ਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 4162 ਹੈ, ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 4163 ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੋ ਅਕਤੂਬਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇਕੱਠ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਵਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਭਾਗ (1) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 4162 ਅਤੇ 4163 ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਕਤੂਬਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਂਦੀ ਸੀ।

4. ਜੂਨ 1918 ਦੀ ਅਕਤੂਬਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਗਵਰਨਰ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ, ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 4162 ਅਤੇ 4163 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾ ਜੋ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।

5. ਸਿਦਾਂਤ 'ਕੰਟੈਂਪੋਰੇਨਿਆ ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ੀਓ' ਨਿਰਣਾਇਕ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੋਰਣਾਤਮਕ ਮੂਲ ਹੈ। ਜੇ ਮੌਕਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇਕਦਮ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।

ਦੇਸ਼ਬੰਧੁ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ, [1979] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 373, ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪੇਲਸਟਾਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਡ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, [1978] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 636, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

6. ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ਤੁਡ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੇਅਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ ਇਕ ਵਿਰੋਧੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ 'ਮ੍ਰਿਤ ਅੱਖਰ' ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਸ਼ਤੁਡ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਇਸ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ; ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਸਦੇ ਰੋਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਮ੍ਰਿਤ ਅੱਖਰ' ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਲਈ, ਕਹੋ, ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕ ਨਵਾਂ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਤੁਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਬ੍ਰਾਉਨ ਬਨਾਮ ਐਡਿੰਬਰਾ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, [1931] ਐਸ.ਐਲ.ਟੀ. (ਸਕਾਟਸ ਲਾ ਟਾਈਮਜ਼ ਰਿਪੋਰਟ) 456

458; ਜੈਨਸਟੋਨ ਬਨਾਮ ਸਕਾਟ, [1802] 4 ਪੈਟ 274 ਅਤੇ ਬਕੋਕ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇਟਰ ਲੰਡਨ ਕੌਂਸਲ, [1971] ਚ 655, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕ੍ਰੋਇਜ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਟੈਚਿਊਟ, 7ਵੀਂ ਐਡਨ. ਪੰਨਾ 75 ਅਤੇ ਰੀਪੀਲ ਅਤੇ ਦੇਸੂਤੁਡ ਦੁਆਰਾ ਆਬਰੀ ਐਲ. ਡਾਇਮੰਡ ਦੀ ਛਪਾਈ ਕਰੰਟ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੋਬਲੈਮਜ਼, (1975) ਵਾਲਿਊਮ 28, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

7. ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4162 ਮਿਤੀ 17ਵੀਂ ਜੂਨ, 1918 ਨੂੰ 'ਕੁਆਸੀਲੀ' ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 1963 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਅਕਤਰੀ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਵੈਸਟਰਨ ਇੰਡੀਆ ਥੀਏਟਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਪੁਣੇ, [1959] ਸੁਪਲ. 2 63, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

8. ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਟੈਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕਾਲੋਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। 1881 ਦੀ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤਫਵੀਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇੰਰੇ ਦਿੱਲੀ ਲਾਜ਼ ਐਕਟ, [1951] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 747 ਅਤੇ ਰਾਜਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਡੈਮੋਨਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, [1951] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ., 290, ਕਮੇਟੀ।

ਬਾਗਲਕੋਟ ਸਟੇਟ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਬਨਾਮ ਬਾਗਲਕੋਟ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, [1963] ਸੁਪਲ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 710; ਬੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਟੈਰੀਟਰੀ ਆਫ ਪੁਡੁਚੇਰੀ, [1967] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 650; ਗਵਾਲੀਅਰ ਰੇਅਨ ਸਿਲਕ ਐਮ.ਐਫ.ਜੀ. (ਵੀਵਰ.) ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ; ਐਮ.ਪੀ. ਪਾਪੈਯਾ ਬਨਾਮ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, [1975] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 492; ਏ.ਕੇ. ਰਾਯ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, [1982] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਸੁੰਦਰ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਫਰਸਟ ਐਡਲ. ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ, [1989] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 561, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

9. ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੂਚਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਅ) ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 61 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਸ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ, ਉਸ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ "ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ" ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਜੋ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

10. 1881 ਦੀ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1963 ਆਕਟਰੇਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਆਕਟਰੇਈ ਡਿਊਟੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੜਚਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। [740-F]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2550 ਆਫ 1981 ਆਦਿਆਦਿ।

ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 19.12.79 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਐਸ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 527 ਦੇ 1969 ਵਿੱਚ।

ਟੀ.ਆਰ. ਅੰਧਯਾਰੂਜੀਨਾ, ਐਡਵੋ. ਜਨਰਲ ਕੇ.ਜੇ. ਪ੍ਰੋਸਵਾਲਾ, ਐਸ.ਕੇ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਡੀ.ਐਮ. ਨਾਰਗੋਲਕਰ ਅਤੇ ਮਿਸ. ਵੀ.ਡੀ. ਖੰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਅਨਿਲ ਬੀ. ਦੀਵਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੁਸ਼ਣ, ਐਸ.ਐਮ. ਠਾਕੋਰ, ਸ਼ਿਆਮ ਏ. ਦੀਵਾਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਪਟਨਾਇਕ, ਮਿਸ. ਮੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਬੀ.ਵੀ. ਦੇਸਾਈ, ਪੱਲਵ ਸਿਸੇਦੀਆ, ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਮਿਸ. ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮਿੱਤਰ, ਜੇ.ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜਵਾਬੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੰਸਾਰੀਆ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਹੰਸਾਰੀਆ, ਜੇ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ 1881 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਦੀ 12ਵੀਂ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 165 ਨੂੰ ਗੈਜ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਨਾ ਦੇ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਅਕਤਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ "ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ" ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਪੂਨਾ ਦੀ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ "ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ" ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਆਰਟੀਕਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਆਰਟੀਕਲ ਉਸ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਗੇ। ਪੂਨਾ ਛਾਉਣੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਕਤਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਸੀ। ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਆਫ ਪੂਨਾ ਨੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 1950 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਅਕਤਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ 1963 ਦੀ ਸਿਡਿਊਲ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਕਤਰੀ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀਯੁਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਪੂਨੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸੀ:

(1) 1881 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਅਤੇ

(2) ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

3. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਨੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ

4. ਪੂਨਾ ਛਾਉਣੀ (ਛਾਉਣੀ) 1817 ਵਿੱਚ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਬੌਂਬੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਐਕਟ, 1872 ਨੇ ਟੈਕਸਾਂ ਸਮੇਤ ਓਕਟਰੋਈ ਦੇ ਲੇਵੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ। ਬੌਂਬੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਐਕਟ, 1873 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੀ। ਪੂਨਾ ਸਿਟੀ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਨੇ 1875-76 ਤੋਂ ਓਕਟਰੋਈ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਛਾਉਣੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ, 1880 ਨੂੰ 5 ਫਰਵਰੀ, 1980 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛਾਉਣੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਆਕਲਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

5. ਬੱਬੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 234 ਨੂੰ 26.1.1881 ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਪੂਨਾ ਸਿਟੀ ਵਾਂਗ ਉਹੀ ਲੇਖ ਅਤੇ ਉਹੀ ਦਰ ਤੇ ਓਕਟਰੋਈ ਦੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ 4.3.1881 ਨੂੰ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਓਕਟਰੋਈ ਦੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 1881 ਦੀ ਉਕਤ ਸੂਚਨਾ ਆਈ ਅਤੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਨੇ ਉਸੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਛਾਉਣੀ ਲਈ ਓਕਟਰੋਈ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀ ਇਕੱਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

6. ਉਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਮੇਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਚਾਰੂ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ 1912 ਤੱਕ ਛਾਉਣੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ 1910 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਦ ਛਾਉਣੀ ਨੇ ਵੰਡ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਿਧੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਵੰਡ ਸਬੰਧੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਇਸ ਲਈ ਅਨਿਆਇਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਛਾਉਣੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਨੇ 1917 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਓਕਟਰੋਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਛਾਉਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚਣ ਤੇ, ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 6649 ਦੀ ਮਿਤੀ 25ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ 1918 ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਸੇਧੇ ਓਕਟਰੋਈ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਅਫਸਰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ।

7. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 17 ਜੂਨ, 1918 ਨੂੰ ਨੰਬਰ 4160 ਤੋਂ 4163 ਤੱਕ ਚਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ 20 ਜੂਨ, 1918 ਨੂੰ ਗੈਜਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4160 ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਪੂਨਾ ਦੇ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ "ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ।" ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4162 ਵੀ ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਅੰਤਰ ਅਲੀਆ ਨਾਲ ਅਕਤਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4163 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਪੂਨਾ ਸਿਟੀ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਨਾ ਦੇ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਕਤਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸੈਸਮੈਂਟ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

8. ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੈਟੋਨਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1924 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ V 'ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ' ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 60 ਤੋਂ 63 ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। (ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ 1927 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)।

9. 1963 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਤਰੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਧਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਲੇਖ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਭ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਕਤਰੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਨੁਸਾਰ।

ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

10. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੇ ਸੇਧੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਕਤਰੀ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਤਰੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਧਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਲੇਖ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅਕਤਰੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ' ਸੀ ਜੋ 1963 ਦੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਏ ਗਏ ਅਕਤਰੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਲੇਖ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

11. ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਤੱਥਾਕਾਰਕ ਪਹਿਲੂ ਸਨ:-

(1) 1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਕਤਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ "ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ" ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਲੇਖ "ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ" ਡਿਊਟੀਆਬਲ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦਰਾਂ ਜੋ 12ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 1861 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਖ ਜਿਨ 'ਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਕਤਰੀ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਾਂ ਤੇ 1963 ਦੇ ਆਕਟਰੇਏ ਨਿਯਮਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, 1881 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 18 ਜੂਨ, 1918 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਿਕੁਲਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਜਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਸਨ।

(3) ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ 1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

12. ਇਕੱਤਰੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁਖਤਾਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1)(b) ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਪ੍ਰਾਂਤੀਯ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 32(4) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ 1963 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਛਾਉਣੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਕਤਰੀ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(2) ਜੇਕਰ 1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ 12 ਮਾਰਚ, 1881 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਕਤਰੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਤਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਨੁਮਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੱਪਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

(3) 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਤਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਧਾਉਣ ਸਮੇਂ ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਵਧਾਏ ਗਏ ਦਰ 'ਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨਾ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ' ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵੇਗਾ।

13. ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ

14. ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਣ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵਾਰ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਫਿਲਹਾਲ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅਨੀਲ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਕਤਰੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ; ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਿਨ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਏ ਆਰਟੀਕਲਾਂ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਕਤਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ।

15. ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ) ਪਾਰਟੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂਦਰ ਨਾਥ ਕੋਲ ਬਨਾਮ ਕਲੈਕਟਰ/ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, [1992] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 576. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕਦੋਂ ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਨੇ "ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ" ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਅਧਾ ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ

ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲਾ ਪਰਿਸ਼ਦ 62 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 31 ਵੈਧ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 62 ਦੀ ਅਧਿਕ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਅਧਾ ਸੰਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ "ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ" ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਲਾ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 56 ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

16. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਜਨਰਲ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ "ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰੇ" (ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ) ਦੇ ਵਾਲਿਊਮ 2 ਦੇ ਪੰਨਾ 267 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਥੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਇੱਕਲੀ ਸਮਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ" ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਅਵਧੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ" ਨੂੰ।

17. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਸਿੰਘੀਆ ਬਹਾਦੁਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ, [1971] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 85 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸਿੱਖਿਆ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (22) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਰਾਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ "ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ" ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 112 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ "ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਰਾਜ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਨਾ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਛਾਣ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

18. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਜਦੋਂ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਆਕਟਰੇਈ ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੀਮਿਤ, ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ੈਰਾਕਸ ਕਾਪੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਪੰਨਾ 13 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਕਟਰੇਈ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਜੋ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਆਕਟਰੇਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ "ਸਮੇਂ ਦਰ ਸਮੇਂ" ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਆਕਟਰੇਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਰਾਂ (ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਖ) ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਜੋ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

19. ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1881 ਦਾ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਕਟਰੇਈ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਕਟਰੇਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ, ਪਰ ਇਹ ਦਰਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਲੇਖ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਕਟਰੇਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।

1881 ਦੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ

20. ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਬੰਧੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 17ਵੀਂ ਜੂਨ, 1918 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੰਬਰ 4160-4163 ਵਿੱਚ ਕਰੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੈਵਾਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਚਾਰ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 1881 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੋ ਆਕਟਰੇਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

21. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੂਨਾ ਦੀ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਸਬੰਧੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਵਾਲ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1918 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ 1881 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੋ ਆਕਟਰੇਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4160 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਚਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਰਜਿਨ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਰਜਿਨ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਚਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 481 ਹੈ ਜੋ 18ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ, 1891 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 574 ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ 5ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ, 1883 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 165 ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ 12 ਮਾਰਚ, 1881 ਈ. ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਾਹੌਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ: 4160 ਜ਼ਰੂਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ 12 ਮਾਰਚ, 1881 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਵੀ .

22. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4160 ਨੇ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਅਕਤੂਬਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 12 ਮਾਰਚ, 1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਰੇਟਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4160 ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਸੁਪਰਸੀਡ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੈ, ਉਹ ਉਹ ਟੈਕਸ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ "ਇਕੋ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ" ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰਸੀਡ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

23. ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਬਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4160 ਨੇ 12 ਮਾਰਚ, 1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਪਰਸੀਡ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰਸੀਡ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4160 ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਟੈਕਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਕਤੂਬਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਲਈ 1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰਸੀਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4162 ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ।

1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਰੱਦ ਜੋ ਅਕਤੂਬਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ

24. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4162 ਨੂੰ 1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੋ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4162 ਜੋ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4163 ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੋ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਕਣ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਦੀ

ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4162 ਅਤੇ 4163 ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਜਾਰੀ ਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1881 ਦੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਕਤਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

25. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1918 ਦੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਜੋ ਅਕਤਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਉਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਐਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾ-ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧਾ, ਸੇਧ, ਭਿੰਨਤਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ "ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ" ਅਤੇ "ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ 1963 ਤੱਕ ਲਗਭਗ 50 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਣਉਪਯੋਗ ਕਾਰਨ "ਦੇਸੂਤੁਡ" ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

26. ਸ੍ਰੀ ਦਿਵਾਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੁਸ਼ਣ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਵੀ ਕੇਵਲ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4163 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੁਕ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇਕ ਕੋਰੀਜੰਡਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਹੇਂਦਰ ਲਾਲ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, [1963] ਸੁਪ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 912 ਪੰਨਾ 951 ਉਤੇ ਕਹਿਣਾ ਗਿਆ ਹੈ। 31 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਭਿਆਸ (ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਆਦੇਸ਼) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਉਲੇਖਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਅਚੁਫੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ।

27. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 6649 ਦੀ ਮਿਤੀ 25ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ, 1918 (ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਭਾਗ-II ਦੇ ਪੰਨਾ 472 ਤੋਂ 482 ਤੱਕ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਾਈਲਾਈਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਜੂਨ 1918 ਦੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਂਗੇ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਵਰਨਰ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4162 ਅਤੇ 4163 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲੈਣਗੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛਾਉਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।

28. ਜੇ ਕੁਝ "ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਮਾਣ" ਜਾਂ "ਵਿਅਵਹਾਰਕ ਨਿਰਮਾਣ" ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰਾਫਰਡ ਦੀ 'ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ' ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 393 ਤੋਂ 401 ਤੱਕ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸਟ-ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ

ਨੂੰ 'ਸਮਕਾਲੀਨ ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ' ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਫਰਾਂਸਿਸ ਬੈਨੀਅਨ ਦੀ "ਸਟੈਚਯੂਟਰੀ ਇੰਟਰਪ੍ਰਿਟੇਸ਼ਨ" (1984) ਦੇ ਪੰਨਾ 551 ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲਾਂ ਕਾਰਨ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

29. 'ਸਮਕਾਲੀਨ ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ' ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ, ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਲਸਟਾਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਐਡ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, [1978] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 636 ਅਤੇ ਪੰਨਾ 383 'ਤੇ ਦੇਸ਼ਬੰਧੂ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ, [1979] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 373 (ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ 23.1.95 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਹੈ), ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਿਦਾਂਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਕੇਵਲ ਰਾਜੀ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੌਕਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਚ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। (ਦੇਖੋ ਮੁਖਰਜੀ ਜੀ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਲਦੇਸਵਰ ਬਨਾਮ ਭਗੀਰਥੀ, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 35 ਕੈਲ.701 ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ਬੰਧੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ)

1918 ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

30. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰਕ ਜੋ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਰੱਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ 1918 ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਰਦਾ ਅੱਖਰ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੂਤੂਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਫਰਾਂਸਿਸ ਬੈਨੀਅਨ ਦੀ 'ਸਟੈਚਯੂਟਰੀ ਇੰਟਰਪ੍ਰਿਟੇਸ਼ਨ' ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ 'ਤੇ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 1984 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਪੰਨਾ 441 ਅਤੇ 442 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੂਤੂਡ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਰੱਦ ਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਯੂਨਾਈਟਡ ਕਿੰਗਡਮ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਐਕਟ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਕਾਟਸ ਲਾਅ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਕਟ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਮੁਰਦਾ ਅੱਖਰ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਕਨ ਦੀ ਕਹਾਵਤ: '...ਜੇਕਰ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁੱਤੇ ਰਹੇ ਹਨ....ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ....ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ' ਉੱਪਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ ਡਿਸਕ੍ਰਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਹਟਾਉਣ) ਐਕਟ, 1919 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੀਅਰੈਸ ਨੂੰ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਿਸਕਾਉਟੈਸ ਰੌਡਾਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਆਫ ਪ੍ਰਿਵਿਲੇਜਿਜ 1922-2-AC 339. (ਐਚ.ਐਲ.). ਪਹਿਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਨਿਰਬਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਾਰਡ ਸਮਨਰ ਨੇ ਅਫਸੋਸ ਜਤਾਇਆ ਕਿ '.....ਤਿੰਨ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਿਕਾਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗ ਕਹਿਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਸਦੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਟੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।'

31. ਕ੍ਰੇਇਜ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ 'ਸਟੈਚਯੂਟ ਲਾਅ' (7ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੇਜ 7 ਤੇ ਕਿ ਅਣਉਪਯੋਗਿਤਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਪੁਰਾਣਾਪਣ ਜਾਂ ਅਣਉਪਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਮੈਕੇਅ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬ੍ਰਾਉਨ ਬਨਾਮ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਫ ਐਡਿੰਬਰਾ, [1931] ਐਸ.ਐਲ.ਟੀ. (ਸਕਾਟਸ ਲਾਅ ਟਾਈਮਜ਼

ਰਿਪੋਰਟਸ) 456 (458) ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਹੇਠਾਨ ਹੈ

"ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਣਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਦੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਉਪਯੋਗ ਦੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਆਦਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮੁਦਾਯ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੁਆਸੀ-ਰੱਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਚਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਡ ਮੈਕੇਅ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਲਾਰਡ ਐਲਡਨ ਨੇ, ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ, ਜੈਨਸਟੋਨ ਬਨਾਮ ਸਕਾਟ, [1802] 4 ਪੈਟ 274 ਤੇ ਪੀ.285 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ:-

"ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਕੀਲ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਟੈਚਿਊਟ ਨੂੰ ਅਣਉਪਯੋਗਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਲਾਰਡ ਮੈਕੇਅ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਣਉਪਯੋਗਿਤਾ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਯੋਗ ਪਰੀਕਸ਼ਣ ਨੂੰ ਕੁਆਸੀ-ਰੱਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ।

32. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਆਬਰੀ ਐਲ. ਡਾਇਮੰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਤ 'ਰੀਪੀਲ ਅਤੇ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀਪਨ' ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੋਬਲੈਮਜ਼ (1975), ਵਾਲਿਊਮ 28 ਵਿੱਚ ਪੇਜ 107 ਤੋਂ 124 ਤੱਕ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾਇਮੰਡ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਡੈਨਿੰਗ ਐਮ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਬਕੋਕ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇਟਰ ਲੰਡਨ ਕੌਂਸਲ, [1971] ਚ.655 ਪੇਜ 668 'ਤੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਦ੍ਯੁਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ, ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤਾਜ ਆਪ ਵੀ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਨਾਲ 'ਛੇੜਛਾੜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ' ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਰਦਾ ਅੱਖਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

33. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਇਮੰਡ ਨੇ ਪੰਨਾ 122 ਅਤੇ 123 'ਤੇ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਦਿਸਟੀਕੇਟ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਪਨ ਵੱਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਪਨ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ (ਜੋ ਕਿ 1606 ਦਾ ਸੀ) ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾ ਰੀਪੀਲਜ਼ ਐਕਟ, 1906 ਦੁਆਰਾ ਅਣਮਿਟਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ (ਸਿਕ ਰੀਪੀਲ) ਐਕਟ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ 1606 ਦਾ ਐਕਟ ਪੁਰਾਣੀਪਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

34. ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀਪਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਟੈਚਿਊਟ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਟੈਚਿਊਟਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੇਅਮਲ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਅਭਿਆਸ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ 'ਮੁਰਦਾ ਅੱਖਰ' ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀਪਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਮਿੱਟੀ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ: ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਸ ਦੀ

ਪ੍ਰਤੀਕੂਲਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿੱਤ 21 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਮੈਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਅਸੁਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਮੁਰਦਾ ਅੱਖਰ' ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

35. ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀਪਨ ਦੀ ਥਿਉਰੀ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ 1963 ਦੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਅਧੀਨ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਗਣਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ 1918 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ। ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ "ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ" ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਜੇਕਰ 1818 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 1918 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ 1963 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਲੈਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸੰਬੰਧਿਤ 1918 ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ 1963 ਵਿੱਚ ਦਰਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

36. 1918 ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ, ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4162 ਅਤੇ 4163 ਮਿਤੀ 17 ਜੂਨ, 1918 ਨੂੰ 'ਕੁਆਸੀਲੇਈ' ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ 1963 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਅਕਤਰੀ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4160 ਨੂੰ ਵੈਸਟਰਨ ਇੰਡੀਆ ਥੀਏਟਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਪੁਣੇ, [1959] ਸੁਪਲ. 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 63, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4160 ਦਾ ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਤਰਾਜ਼

37. ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਕਿ 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ 1963 ਤੱਕ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਐਤਰਾਜ਼ ਹਨ (1) ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਘਾਟ; (2) ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੌਂਪਣਾ; ਅਤੇ (3) ਕੈਟੇਨਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪਾਲਣ ਦੀ ਘਾਟ।

38. ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਂਗੇ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਘਾਟ

39. ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿੱਖਿਆ ਮਹਾਧਿਵਕਤਾ ਵੱਲੋਂ। ਉਸਦਾ ਖੜਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਨਾ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਪੂਨਾ ਸਿਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1881 ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਇਹੀ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਤ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਪੀਲ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ (ii) ਵਿੱਚ 245-428 ਪੰਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਛਾਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1881 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 1963 ਤੱਕ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੇ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਨਾ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਿਰਕੀ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ

ਬੋਰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪੁਨਾ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ 1963 ਦੇ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ।

ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੌਪਣਾ

40. ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ 1881 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਫਿਲਹਾਲ" ਨੂੰ "ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ" ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੌਪਣਾ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

41. ਸੌਪਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ 7-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਨ ਰੀ ਦਿੱਲੀ ਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1951 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 747 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਸਟੈਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਮੇਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ., [1955] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ., 290. ਇਥੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟੀ ਕੋਲ ਸਟੈਚਿਊਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਟੈਚਿਊਟ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੀ ਗਈ ਸਟੈਚਿਊਟ ਨੇ ਐਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਐਤਰਾਜ਼ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

42. ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਕਤਰੀ ਪੁਨਾ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਕਤਰੀ ਦੀ ਵਧਾਈ ਜਾਂ ਦਰ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਲੇਖਾਂ ਉੱਤੇ ਅਕਤਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਹੈ; ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਮਹੱਤਤਾ ਕਾਰਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ 1924 ਦੇ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਜੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਮ ਸੇ ਕਮ 1924 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਕਤਰੀ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਐਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਸੱਦਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।)

43. ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਬਾਗਲਕੋਟ ਰਾਜ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਬਾਗਲਕੋਟ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, [1963] (ਸੁਪ.) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 710 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਅਕਤਰੀ ਡਿਊਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲਣਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੁਨਾ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਅਕਤਰੀ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਨਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ।

44. ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਫਿਰ ਬੀ. ਸ਼ਾਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੁਡੁਚੇਰੀ, [1967] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 650 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ, ਪੁਡੁਚੇਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਖਾਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਜਾਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮੱਦਰਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੇਧਾਂ ਨੂੰ ਪੁਡੁਚੇਰੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਕਿ ਉਹ ਸੇਧਾਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਸੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਕਤਰੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ।

45. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮਾ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗ਼ੁਲਿਅਰ ਰੇਅਨ

ਸਿਲਕ ਮੈਨੂ. (ਵਿਗ.) ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੇਲਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, [1974] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 879 ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਪੰਨਾ 885-6 ਅਤੇ ਮੈਥਿਊ ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਪੰਨਾ 908-9 'ਤੇ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਲਸ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2)(b) ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਮਾਲ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਲਸ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 10% ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਲ ਦੀ ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੀ ਲਾਗੂ ਦਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀਗ੍ਰਸਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

46. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਉਦਯੋਗ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, [1971] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 564: ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਸੇਨੀਪਤ ਦੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਅਕਤਰੀ ਨੂੰ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਨੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

47. ਆਪਣੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਜਨਰਲ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਐਮ.ਕੇ. ਪਾਪਾਇਆਹ ਬਨਾਮ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, [1975] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 492, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ ਆਪਣੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਤਿਰਿਕਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸਬੰਧੀ ਐਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨੀਤੀ ਸਬੰਧੀ ਮਾਮਲਾ ਸੋੱਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਪਿਆਹ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਥਿਊ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ, [1982] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 271 ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ।

48. ਜੇ ਕੁਝ ਬਿਜ ਸੁੰਦਰ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲਾ ਐਡ. ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, [1989] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 561 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦੇ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ (ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ) ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਸ਼ਾਮਾ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਵੈਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੇਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

49. ਬਿਜ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਛਾਉਣੀ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਹੀ ਹੈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

"ਇਹ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਕੇ, ਇਹ ਫੈਜ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਲੋਨੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੰਸਦ ਲਈ ਸਵਾਭਾਵਿਕ ਸੀ ਕਿ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ, ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ... ਇਸ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਸਦ ਲਈ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਸੀ: ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦੇ ਕੈਟੇਨਮੈਂਟ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇਣਾ। ਦੂਜੀ ਰਾਹ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ..."

50. ਜੇ ਕੁਝ ਛਾਉਣੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਧਰਣ ਵਿੱਚ ਆਵਾਸ ਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਛਾਉਣੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਛਾਉਣੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਸਸ਼ਸਤਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਲੋਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

51. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1924 ਦੇ ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ।

52. ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 62 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਐਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਹੈ।

53. ਐਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਂ ਦੀ ਵਧਾਈ ਨੂੰ ਅਕਤਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਕਤਰੀ ਦੇ ਦਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਕਤਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਾਰਾ 62 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 60 ਅਤੇ 61 ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਕਾਰਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਅਨੀਲ ਦਿਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੀਠ ਦਾ ਹੈ: ਦ ਅਮਲਗਮੇਟਡ ਕੇਲ ਫੀਲਡਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਛਿੰਦਵਾੜਾ, [1963] ਸੁਪ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 172; ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ: ਧਰਮਗੜਾਰਾ ਕੈਮੀਕਲ ਵਰਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ, [1973] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 345।

54. ਅਮਲਗਮੇਟਡ ਕੇਲ ਫੀਲਡਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਛਿੰਦਵਾੜਾ ਦੀ ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਕੇਲ 'ਤੇ 9 ਪਾਈਸ ਦੇ ਹਾਰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51(2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਸੀ (ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 191 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ 'ਪਹਿਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ' ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਨੇ ਜੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮਾਈਨਿੰਗ ਬੋਰਡ (ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ 3 ਪਾਈਸ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ 9 ਪਾਈਸ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਨੇ ਕੇਵਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵਧਾਈ ਸੀ, ਇਹ ਕੰਮ ਕੇਵਲ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 51(2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੇ ਇਸ ਲਈ 'ਪਹਿਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ' ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਮਿਸਟਰ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਤਰੀ ਦਰਾਂ ਦੀ ਵਧੇਰੀ ਕੇਵਲ ਕੈਟੋਨਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1924 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 60 ਤੋਂ 63 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

55. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਹਰ ਦਰ ਦੀ ਵਧੇਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਪਹਿਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ' ਮੰਨਿਆ ਸੀ (ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 193 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਦਰਾਂ ਨੂੰ 'ਪਹਿਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ 'ਮੰਨਿਆ' ਗਿਆ ਸੀ (ਪੰਨਾ 194)। ਸੰਦਰਭ, ਸਿੱਖਿਆ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਟੈਕਸ ਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਭਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ, ਕਹੋ, ਕੇਵਲ 1% ਵੀ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪਹਲੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਚ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

56. ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇ ਬਦਲਾਅ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਵੇ (ਕਹੋ, 100%) ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਨਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੋਵੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਉਲਲੇਖਿਤ 1%) ਤਾਂ ਇਹ ਨਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਕੁਝ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਲਗਮੇਟਡ ਕੋਲ ਫੀਲਡਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਲੇਵੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਨਪਦ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

57. ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੇ-ਜੱਜ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਨਗੜ੍ਹਾਰਾ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਅਕਤਰੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕੁਝ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਅਮਲਗਮੇਟਡ ਕੋਲ ਫੀਲਡਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

58. ਵਿਸਾਖਾਪਟਨਮ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਨਾਰਾਯਣ, [1976] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 544, ਜੋ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਐਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਾਰ ਗਈ, ਪਰ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਜਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦਰ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਐਤਰਾਜ਼ ਸੱਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਖੜਾ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81(2) ਦੀ ਪੇਵਿਜ਼ੇ (ਪੰਨਾ 548 ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਸਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲੋੜ ਕਰਕੇ ਵਧੀ ਦਰ ਲਈ ਵੀ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

59. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਲੂ ਉੱਤੇ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ 1924 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 60 ਤੋਂ 63 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚਲ ਰਹੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਓ

"60. ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ –

(1) ਬੋਰਡ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਇਹ ਛਾਉਣੀ ਸਥਿਤ ਹੈ:

(2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ।

61. ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫਰੇਮਿੰਗ –

ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਸੈਕਸ਼ਨ 255 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ -

(ਅ) ਜੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ;

(ਬ) ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਜੋ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਹਾਲਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ

(ਸ) ਜਿਸ ਦਰ ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

62. ਐਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ -

(1) ਛਾਉਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਨੀਕ, ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਤਰਾਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਉਸ ਐਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਮਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਗੇ।

(2) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਇਨ-ਚੀਫ, ਕਮਾਂਡ ਰਾਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਐਤਰਾਜ਼, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਧਾਂ ਸਮੇਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਸ।

63. ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ -

(1) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੇਧੇ ਗਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।"

60. ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 61 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੂਚਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ", ਦਾ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਅ) ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 61 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਸ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਉਸ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ" ਬੋਰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਾਰੇ ਜਿਕਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜੋ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇ।

61. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਕਤਰੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ।

ਨਿਸਕਰਸ਼

62. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1881 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ

1963 ਦੇ ਅਕਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਕਤਰੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੜਚਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

63. ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਤੀਜਤਨ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਕੇ.ਐਸ.ਡੀ.
ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate